

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobci: a) **Darumatea s.r.o.**, IČ: 01463993,
sídlem Dittrichova 2024/5, 120 00 Praha 2
b) **X. Y.**, narozen XXX,
bytem XXX
oba zastoupeni advokátem Mgr. Davidem Záhumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v omezování možnosti podnikání žalobkyně ad a) a v omezování politických práv žalobce ad b) dne 1. 12. 2020 v provozovně žalobce ad a)

t a k t o :

- I. Žaloba, aby soud určil, že zásah, ke kterému došlo dne 1. 12. 2020 v provozovně žalobce ad a), spočívající v tom, že byla ze strany policistů omezována možnost podnikání žalobce ad a), když zákazníci žalobce ad a) byli ze strany zasahujících policistů vykazováni ven z provozovny a žalobci ad a) bylo zakazováno podnikat prostřednictvím své provozovny, byl nezákonný, se zamítá.
- II. Žaloba, aby soud určil, že zásah, ke kterému došlo dne 1. 12. 2020 v provozovně žalobce ad a), která byla současně agitačním centrem zakládané politické strany žalobce ad b), když zejména ze strany zasahujících policistů bylo žalobci ad b)

zamezováno v jeho politickém působení ve vnitřních prostorách staveb, včetně realizace práva petičního, byl nezákonný, se zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci podali u Městského soudu v Praze žalobu, v níž se domáhali *za prvé*, aby soud určil, že zásah vlády ČR spočívající ve vydání a vynucování zákazu přítomnosti veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb (např. restaurace, hospody a bary), dopadající na žalobce ad a) od 14. 10. 2020 do 2. 12. 2020, byl nezákonný. *Za druhé* se žalobci v téže žalobě domáhali, aby soud určil, že zásah, ke kterému došlo dne 1. 12. 2020 v provozovně žalobce ad a), spočívající v tom, že byla ze strany policistů omezována možnost podnikání žalobce ad a), když zákazníci žalobce ad a) byli ze strany zasahujících policistů vykazováni ven z provozovny a žalobci ad a) bylo zakazováno podnikat prostřednictvím své provozovny, byl nezákonný. *Za třetí* se žalobci v téže žalobě domáhali určení, že zásah, ke kterému došlo dne 1. 12. 2020 v provozovně žalobce ad a), která byla současně agitačním centrem zakládané politické strany žalobce ad b), když zejména ze strany zasahujících policistů bylo žalobci ad b) zamezováno v jeho politickém působení ve vnitřních prostorách staveb, včetně realizace práva petičního, byl nezákonný.
2. Žalobu v části, v níž se žalobci domáhali určení, že zásah vlády České republiky spočívající ve vydání a vynucování zákazu přítomnosti veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb (např. restaurace, hospody a bary), dopadající na žalobce ad a) od 14. 10. 2020 do 2. 12. 2020 byl nezákonný, soud odmítl usnesením ze dne 16. 12. 2020, č. j. 3 A 132/2020-85, které nabylo právní moci dne 17. 12. 2020. Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 296/2020-69. Ústavní stížnost obou žalobců podaná proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2020, č. j. 3 A 132/2020-85 a proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 296/2020-69 byla plénem Ústavního soudu ze dne 2. 3. 2021 pod sp. zn. Pl. ÚS 9/21 odmítnuta.
3. V usnesení ze dne 16. 12. 2020, č. j. 3 A 132/2020-85, které nabylo právní moci dne 17. 12. 2020, Městský soud v Praze rozhodl rovněž tak, že žalobu v části týkající se určení nezákonnosti zásahů, k nimž podle žaloby došlo dne 1. 12. 2020 v provozovně žalobce ad a), vyloučil k samostatnému projednání, neboť každý z tvrzených zásahů se opírá o jiná skutková tvrzení.
4. Soudní řízení o žalobě proti Ministerstvu vnitra ČR v částech vyloučených v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2020, č. j. 3 A 132/2020-85 je vedeno u tohoto soudu pod sp. zn. 3 A 143/2020 a soud o této věci rozhodl takto:
5. Žalobce ad a) v podané žalobě uvádí, že v důsledku krizových opatření, která byla přijata usnesením vlády ze dne 12. října 2020 č. 1021 (č. 407/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 21. října 2020 č. 1079 (č. 425/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 26. října 2020 č. 1103 (č. 432/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 30. října 2020 č. 1116 (č. 447/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 16. listopadu 2020 č. 1192 (č. 465/2020 Sb.) a usnesením vlády ze dne 20. listopadu 2020 č. 1201 (č. 477/2020 Sb.) dne 1. 12. 2020 došlo k zásahu v jeho provozovně, který měl spočívat v tom, že byla ze strany policistů omezována jeho možnost podnikání a žalobci bylo zakazováno podnikat prostřednictvím své provozovny.

6. Žalobce ad b) v podané žalobě uvádí, že v důsledku krizových opatření, která byla přijata usnesením vlády ze dne 12. října 2020 č. 1021 (č. 407/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 21. října 2020 č. 1079 (č. 425/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 26. října 2020 č. 1103 (č. 432/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 30. října 2020 č. 1116 (č. 447/2020 Sb.), usnesením vlády ze dne 16. listopadu 2020 č. 1192 (č. 465/2020 Sb.) a usnesením vlády ze dne 20. listopadu 2020 č. 1201 (č. 477/2020 Sb.) dne 1. 12. 2020 došlo k zásahu, který měl spočívat v omezování jeho politických práv a možnosti jeho politického působení v provozovně žalobce ad 1), která byla současně agitačním centrem zakládané politické strany žalobce, když zejména ze strany zasahujících policistů mu bylo zamezováno v jeho politickém působení ve vnitřních prostorách staveb, včetně realizace práva petičního.
7. Žalobci v žalobě blíže uvádí, že žalobce ad a) je společností, která provozuje čajovnu a kavárnu a další služby pro zákazníky v Praze na adrese Dittrichova 5, Praha 2. Je držitelem živnostenského oprávnění k živnostem „Hostinská činnost“ jakož i k činnosti „Velkoobchod a maloobchod“. V jeho provozovně zasahovali policisté a přímo bránili přítomnosti zákazníků v provozovně nebo je svou činností minimálně odrazovali.
8. Žalobce ad b) je zakladatel nové občanské a politické platformy pro lidi, kterým není lhostejná destrukce svobody a demokracie v České republice, a za tímto účelem organizuje demonstrace a další občanské a politické aktivity.
9. Žalobci popsali skutkový děj dne 1. 12. 2020 tak, že v předmětné provozovně zasahovali příslušníci Policie ČR. V úvodu policista vyzval zákazníky v provozovně, aby opustili provozovnu a žalobce ad b), který byl současně v pozici jednatele žalobce ad a), aby ukončil provoz provozovny, policista dále prohlásil, že žalobce ad b) nemůže mít v provozovně petiční místo, že je to v rozporu se zákonem a dodal, že v případě, že by žalobci odmítli, může být i zajištěn. Žalobce ad b) byl opakovaně vyzván, aby ukončil vnitřní prodej v provozovně a opakovaně mu bylo zdůrazněno, že žalobce ad b) nemůže vyvíjet politickou činnost v provozovně s tím, že to může být jedině na místě veřejně přístupném ve venkovních prostorách (výslovně prohlásil, že petiční stánek může být pouze na ulici, na tržišti, v parku, nikoli v uzavřeném prostoru), přitom se opíral o výklad ministerstva vnitra a porušení opatření vlády v souvislosti s regulací shromažďovacího práva. K dotazu, kolik osob se může ve vnitřních prostorách shromažďovat za účelem výkonu politických práv, policista sdělil, že "nikdo".
10. Policisté, kteří se na zásahu podíleli, zamezovali podle žalobce ad b) politickému působení žalobce ad b) s absurdním tvrzením, že může vyvíjet politickou činnost pouze ve venkovních prostorách, takto došlo k omezování svobodné politické soutěže v ČR v rozporu s ústavně zaručenými politickými právy žalobce ad b). Krizová opatření byla tak zneužita k politickým účelům. Opatření omezující provoz provozoven a shromažďovací právo byla zneužita tak, aby byla omezena možnost žalobce ad b) politicky a občansky působit a formovat politickou opozici proti vládě a dalším v Parlamentu zastoupeným stranám a hnutím.
11. Žalobci s poukazem na článek 18, 19 a 20 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) uvádí, že výkon těchto práv lze omezit jen v případech stanovených zákonem, jestliže to je v demokratické společnosti nezbytné pro bezpečnost státu, ochranu veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku, předcházení trestným činům nebo pro ochranu práv a svobod druhých. Podle žalobců tato práva byla nezákonně omezena postupem žalovaného. Ostatně i podle článku 22 Listiny zákonná úprava všech politických práv a svobod a její

výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

12. V doplnění žaloby ze dne 20. 1. 2020 žalobce a) s odkazem na ust. § 29 odst. 8 ve spojení s ust. § 6 odst. 3 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (dále jen „krizový zákon“) uvádí, že krizovými opatřeními vlády nebylo možné žalobci ad a) uložit povinnosti týkající se předmětné provozovny, a nebyl tak ani důvod pro zásah ze strany Policie ČR, který žalobce ad a) nutil provozovnu uzavřít. Mezi povinnostmi, které lze žalobci ad a) jako podnikající právnické osobě uložit, schází možnost rozhodnout o uzavření provozovny či omezení jejího provozu.
13. V doplnění žaloby ze dne 22. 1. 2020 žalobci namítají, že nebyli poučeni o právních důvodech provedení úkonu a též o jejich právech a povinnostech dle ust. § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii“), když policisté nebyli schopni řádně identifikovat ustanovení zákonů a jiných právních předpisů, podle nichž měli žalobci spáchat přestupek, a již z tohoto důvodu se jedná o nezákonný zásah. Za další nezákonný postup policie označili žalobci výzvy policistů k prokázání totožnosti, neboť nebyl naplněn žádný z důvodů uvedený v ust. § 63 odst. 2 zákona o Policii, jak vyplývá i z pořízeného videozáznamu, neboť policisté nebyli schopni žádný ze zákonem uvedených důvodů uvést. Nadto byly legitimovány též osoby, které přišly podepsat petici do provozovny žalobce ad a), a které byly následně vykazovány z provozovny ven, a to bez právního důvodu. Tímto postupem způsobili policisté žalobcům bezdůvodnou újmu.
14. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě nesouhlasí s tvrzením žalobců. K omezení práva podnikat žalovaný nejprve upozorňuje, že ode dne 23. 11. 2020 bylo do dne 12. 12. 2020 omezeno či zakázáno provozování maloobchodu a poskytování služeb vyjma taxativně uvedených případů. V bodě I. odst. 2 usnesení vlády České republiky č. 477/2020 Sb., o přijetí krizového opatření (dále jen „usnesení vlády“ či „krizové opatření“) se uvádí, že „vláda zakazuje přítomnost veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb (např. restaurace, hospody, bary), výjimkou...“ Podle živnostenského rejstříku je provozovna Darumatea s. r. o. provozovnou, jejímž předmětem podnikání dle živnostenského oprávnění je mimo jiné hostinská činnost. Z jiných dostupných údajů je též patrné, že v rámci této provozovny jsou poskytovány stravovací služby. Zakaz přítomnosti veřejnosti zakládá jednak povinnost veřejnosti nezdržovat se v takových prostorech, ale i povinnost odpovědných osob neumožnit přítomnost veřejnosti v daném stravovacím zařízení. Podle krizového zákona je fyzická osoba povinna strpět omezení vyplývající z krizových opatření, přičemž v opačném případě se může dopustit přestupku. Žalovaný považuje toto účelové a opakované nerespektování omezení stanovených krizovým opatřením vlády za významné narušení veřejného pořádku. V takovém případě je úkolem Policie ČR reagovat na ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a zajistit, aby k němu nedocházelo nebo v něm nebylo pokračováno. Jako nástroj pak je možné zvolit i zamezení vstupu do provozovny třetím osobám.
15. Žalovaný s odkazem na veřejná prohlášení žalobce b) považuje za nesporné, že v provozovně Darumatea se dne 1. 12. 2020 prokazatelně nacházely osoby v rozporu se zákazem uvedeným v krizovém opatření vlády a žalobce b) jako jednatel provozovny tuto přítomnost umožnil. Z videozáznamu je zřejmé, že policisté na počátku opakovaně sdělili důvody jejich postupu a odůvodnili konkrétní výzvy k zajištění nepřítomnosti veřejnosti v provozovně, pokud slouží k provozování stravovacích služeb. Žalobci ad a) tak nebylo zakazováno provozovat podnikatelskou činnost, pokud dodrží pravidla stanovená

v krizovém opatření, přičemž byla ze strany zasahujících policistů doporučena i možná forma provozu – výdejní okénko. Ke ztotožňování přítomných osob žalovaný odkazuje na videozáznam na stránkách žalobce ad a), z něž je patrné, že policisté sdělují ztotožňovaným osobám, že se nacházejí na místě, kde existuje podezření ze spáchání přestupku.

16. K omezování politických práv žalobce ad b) žalovaný uvádí, že každý má právo realizovat svá politická práva, avšak ani realizace těchto základních lidských práv nesmí být zneužívána k porušování jiných právních předpisů. Taková forma zjevného zneužití práva nepožívá právní ochrany dle čl. 17 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Žalobce ad b) v provozovně Darumatea dlouhodobě nedodrжуje omezení stanovená krizovým opatřením a realizace petičního práva přímo v provozovně měla být jedním z prostředků, jak se vyhnout omezením stanoveným krizovým opatřením a legalizovat přítomnost veřejnosti v provozovně. Výkonem petičního práva nesmí být zasahováno do jiných práv a svobod a nesmí docházet k rušení veřejného pořádku (§ 4 odst. 3 zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním (dále jen „petiční zákon“)). Rušení veřejného pořádku může spočívat v porušování obecných právních předpisů, ale i v nedodržování či obcházení povinností a omezení, které stanovují krizová opatření vlády. Je-li petičním místem provozovna, na níž se vztahuje omezení či zákaz přítomnosti veřejnosti podle krizového opatření, je možné v rámci této provozovny realizovat pouze činnosti, které bezprostředně souvisí s výkonem petičního práva, tj. vstup veřejnosti do provozovny je umožněn pouze za účelem podpisu petice. Jednání provozovatele či osoby odpovědné za sběr podpisů v dané provozovně je v rozporu s povinností strpět omezení vyplývající z krizových opatření, pokud v této provozovně dochází i k jiné činnosti než té, která bezprostředně souvisí s výkonem petičního práva. Žalovaný též doplňuje, že krizovým opatřením bylo omezeno právo pokojně se shromažďovat dle zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, mimo jiné tak, že shromažďování se může konat pouze mimo vnitřní prostory staveb. Z přiloženého videozáznamu je zřejmé, že v provozovně Darumatea byla prokazatelně přítomna veřejnost a konzumovala tam zakoupené nápoje či potraviny, avšak k omezování samotného podepisování petice ze strany policistů nedošlo. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
17. Při jednání před soudem, které se konalo dne 23. dubna 2021, žalobci setrvali na důvodnosti podané žaloby, žalovaný navrhl její zamítnutí.
18. Soud z důvodu zjištění skutkového stavu provedl důkaz videozáznamem předloženým žalobci, dále videozáznamem z facebookových stránek žalobkyně ad a) (Daruma Coffee & Tea), který byl zveřejněn v příspěvku ze dne 10. 12. 2020, výpisem z obchodního rejstříku a živnostenským oprávněním, dále novinovými články v deníku Metro ze dne 9. 11. 2020 s titulkem „Otevřeno mám z principu, říká rebelující kavárník“ a na serveru www.novinky.cz ze dne 1. 12. 2020 s titulkem „Zodpovědný jsem jen za své vlastní zdraví, říká kavárník, který odmítl zavřít.“, které žalobci připojili k žalobě.
19. Z videozáznamu, který zaslali žalobci soudu a který zachycuje zákrok policistů, je zřejmé, že zachycuje dialog mezi jedním ze zasahujících policistů a žalobcem ad b). Vyplývá z něho, že žalobce ad b) byl policisty vyzván, aby uzavřel provozovnu a případnou petici měl na místě veřejnosti přístupném, na což žalobce b) reagoval tak, že nechá provozovnu otevřenou v souladu se zákonem, tedy za účelem prodeje potravin, s tím, že čaj a káva je lidem prodávána s sebou, a zamezí lidem, aby v provozovně seděli a konzumovali potraviny. Dále uvedl, že si vzadu zařídí agitační středisko, kam nebude mít veřejnost

přístup. Přítomný policista následně požádal žalobce ad b), aby ukončil vnitřní prodej a potraviny prodával pouze s sebou. Dále žalobci sdělil, že pokud chce provozovat politickou propagandu či petici, musí to být na veřejném místě, nikoliv v uzavřeném prostoru, přičemž není omezován výkon práva petičního ve smyslu jeho výkonu ve venkovních prostorech. Dále byl žalobce upozorněn, že umístěním petice uvnitř nesmí obcházet další zákony či nařízení. Podpisy je možné sbírat venku, aby se lidé neshlukovali v provozovně, a tím bylo zamezeno šíření onemocnění Covid-19. Petiční stánek nemůže být zřízen za účelem porušování zákonů či nařízení. Žalobce v záznamu následně uvedl, že současná nařízení jsou v rozporu s Ústavou a Listinou, podle petičního zákona si může petiční stánek zřídit kdekoliv a podle tohoto zákona toto práva nelze omezit ani tím, že by mu bylo řečeno, kde jej mít může či nemůže. Zasahujícím policistou bylo poté žalobci b) sděleno, že zřízením petičního stánku současně porušuje nařízení o shromažďování a následně vyzval žalobce k okamžitému uzavření provozovny s tím, že se v ní nikdo nemůže shromažďovat. Pokud není provozovna zřízena vyloženě za účelem prodeje potravin, musí být za účelem poskytování služeb zřízeno okénko a přítomna může být maximálně obsluha. Žalobce v záznamu dále uvedl, že potraviny prodával pouze pro členy a sympatizanty politického hnutí, nikoliv pro veřejnost. Na otázku policisty, jak jsou tito členové evidováni, žalobce odpověděl, že pokud je to sympatizant, průkazku nepotřebuje, neboť i on může zajít do sídla politické strany jako sympatizant, dostat kávu a diskutovat s jejími zástupci. Žalobce byl dále upozorněn, že pokud si agitační středisko posune z provozovny dozadu a budou dovnitř chodit davy lidí, tak to opět nemusí být v pořádku a že žalobci hrozí pokuta až 3 miliony korun. Zasahující policista žalobci sdělil, že mu není bráněno se projevovat či propagovat politickou stranu, musí to však být děláno správně. V průběhu záznamu následně vešla do provozovny osoba za účelem nákupu kávy, přičemž jí bylo zasahujícím policistou sděleno, že je zavřeno, neboť vchází do provozovny a musí počkat venku, na což žalobce reagoval tím, že je mu bráněno ve svobodném podnikání. Žalobce byl vyzván k otevření prodejního okénka, a ten odvětil, že si tímto způsobem nebudou moci zákazníci vybrat produkt a žalobce jim nebude schopen čaj přes okénko navázat. Jeden z policistů následně vykázal jednu osobu z provozovny, neboť policie právě něco řeší. Zasahující policista následně sdělil žalobci, že až se toto dořeší, může si opět otevřít provoz, ale správným způsobem, tedy že nikdo nesmí vstupovat dovnitř a nikomu nesmí být prodávána káva od pultu, a to za účelem omezení shlukování lidí a žalobce je povinen toto strpět, s čímž následně žalobce vyjádřil nesouhlas a přirovnal situaci k tomu, že si v Lidlu mohl koupit do kelímku kávu uvnitř nikoliv přes okénko. Zasahující policista na prohlášení personálu provozovny, že na jaře neměli peníze, odvětil, že jen z tohoto důvodu nemůže tuto činnost povolovat. Následně opět uvedl, že je možné zřídit k obsluhování zákazníků okénko, že dovnitř nikdo vstupovat nesmí, na což žalobce reagoval, že si pak v jeho provozovně nemůžou zákazníci nakoupit jako v supermarketu. Další ze zasahujících policistů žalobci sdělil, že zákazník může vstoupit do prodejny, má-li zájem o volný prodej např. čajů, vybrat si, zaplatit a odejít. Má-li však zájem o uvaření kávy, musí za tímto účelem počkat venku. Za účelem prodeje pak může žalobce vystavit nabídku venku, aby zákazníci nemuseli za tímto účelem vstupovat do provozovny. Žalobce následně uvedl, že to bude dělat jako v Lidlu, kde si taky může zákazník vybrat potraviny u pultu, neboť se jedná o stejnou provozovnu, žalobci totiž nefungují v režimu, jaký tvrdí zasahující policisté, ale lidé mohou přijít, vybrat si produkt, zaplatit a odejít, na což zasahující policista odvětil, že to takto být nemůže. Zasahující policista pak konstatoval, že se jedná o kavárnu, jak je zřejmé z polepů vně provozovny, na což žalobce

reagoval tím, že to tak není, že omezil provoz a polepy nemůže strhnout. Na otázku k čemu je provozovna zřízena žalobce odpověděl, že na spoustu věcí, např. nákup i prodej. Zasahující policista v závěru žalobce b) jménem zákona vyzval, aby přizpůsobil prodej a pokud bude pokračováno v protiprávním jednání, bude žalobce b) omezen na osobní svobodě a předveden na místní oddělení Nové město k podání vysvětlení a provozovna bude nutné zavřít. Každý, kdo bude v provozovně prodávat v rozporu se zákonem, bude muset odjet s Policií, neboť pokračuje v protiprávním jednání. Nakonec policista sdělil, že pokud žalobci najdou nařízení, z něž bude patrné, že Policie porušila zákon, mohou podat stížnost a zasahující policista by následně nesl následky.

20. Soud rovněž provedl důkaz videozáznamem, který byl zveřejněn na <https://www.facebook.com/Darumacaj> na stránce Daruma Coffee & Tea dne 10. 12. 2020, který rovněž zachycuje zásah policistů dne 1. 12. 2020. Důkaz byl proveden v rámci soudního jednání dne 23. 4. 2021 z notebooku zástupce žalovaného k prokázání tvrzení uvedených v písemném vyjádření v žalobě. Ze záznamu je patrné, že zasahující policisté prováděli ztotožňování osob v provozovně Darumatea. K důvodu zjišťování totožnosti jeden z policistů výslovně uvedl: „*My tady momentálně máme podezření, že tady dochází k nějakému právnímu jednání, takže v tomto okamžiku tady vyzýváme osoby, aby nám prokázaly svoji totožnost.*“ Z tohoto videozáznamu je též patrné, že se v provozovně nachází alespoň 3 osoby z řad veřejnosti, z nichž přinejmenším jedna je zachycena, jak sedí za stolem konzumuje nápoje a potraviny (popíjí z kávového šálku a lžičkou jí zákusek), přičemž má odložen vedle sebe kabát. Nad rámec soud pouze poznamenává, že žádná z přítomných osob vyjma zasahujících policistů nemá zakrytá ústa a nos ochranným prostředkem, ať už rouškou či respirátorem.
21. Soud dále provedl důkaz článkem připojeným žalobci k žalobě a to v deníku Metro ze dne 9. 11. 2020 s názvem „Otevřeno mám z principu, říká rebelující kavárník“ (odkaz ke dni 5. 4. 2021: https://www.metro.cz/otevreno-mam-z-principu-rika-rebelujici-kavarnik-flb-/praha.aspx?c=A201109_173320_metro-praha_hyr). Z něj vyplývá, že provozovna Daruma Coffee & Tea je navzdory vládním nařízením dále otevřena. Obsluha za barem [při soudním jednání žalobcem ad b) ztotožněna jako manželka] deníku potvrdila, že většina lidí si bere objednávky s sebou, ale někteří je konzumují uvnitř. Žalobci otevření provozovny považují za centrum zákonného odporu vůči vládním nařízením a nebojí se policie ani postihu kvůli nedodržování pravidel. Pod barem se nachází nápisy „petiční místo a sídlo přípravného výboru občanského manifestu“. Na úvodní fotce článku jsou zřetelně vidět nápisy „Roušky ne nosíme! Použití je čistě dobrovolné.“, „Drazí zákazníci, věnujte pozornost zvýšené hygieně, dezinfekce je k dispozici u pultu. Varování pro toho, kdo se bojí: roušky nepoužíváme, pouze dobrovolně,“ a též cedule se znakem a nápisem „Biohazard“. Soud provedl i důkaz článkem připojeným žalobci k žalobě zveřejněným dne 1. 12. 2020 na serveru www.Novinky.cz s názvem „Zodpovědný jsem jen za své vlastní zdraví, říká kavárník, který odmítl zavřít“ (odkaz ke dni 5. 4. 2021: <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/zodpovedny-jsem-jen-za-sve-vlastni-zdravi-rika-kavarnik-ktery-odmitl-zavrit-40343782>) je rovněž uvedeno, že provozovna Daruma Coffee & Tea nebyla do této doby uzavřena v souladu s koronavirovými opatřeními. Dle provozovatele (žalobce ad b) nemá vládní uzavření provozoven hygienické ani právní opodstatnění. Přiznává rovněž, že v jeho kavárně lidé nenosí roušky a že je připraven i na případné správní řízení. Od doby, kdy o kavárně žalobce ad b) psal deník Metro (viz výše), má žalobce ad a) v provozovně stále plno.

22. Z výpisu z obchodního rejstříku soud zjistil, že předmětem podnikání společnosti Darumatea s.r.o. je 1) Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona; 2) Hostinská činnost. Z výpisu z veřejné části Živnostenského rejstříku obchodní firmy Darumatea s.r.o. soud zjistil, že disponuje živnostenským oprávněním (1) Hostinská činnost a (2) Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona s druhy činnosti: zprostředkování obchodu a služeb; velkoobchod a maloobchod; nákup, prodej, správa a údržba nemovitostí; provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí; výroba, obchod a služby jinde nezařazené.
23. Soud konstatuje, že žalobci připojili k žalobě k důkazu novinové články, které lze rozdělit do tří skupin: 1) důkazy, jimiž žalobci prokazují předmět podnikatelské činnosti; 2) důkazy, jimiž žalobci prokazují politickou činnost žalobce ad b); 3) důkazy, jimiž žalobci prokazují výzvu exekutivy k dodržování opatření. K první skupině důkazů soud konstatuje, že tyto důkazy byly provedeny (viz bod 21. a 22. tohoto rozsudku).
24. Ke druhé skupině patří novinové články nazvané: „*Odpůrci vládních opatření se sejdou 28. října, omezení počtu na sto neřeší*“ (na č.l. 62); „*Manifest.cz.*“ (na č.l. 25); „*Do centra Prahy dnes míří protestující proti vládním opatřením*“ (na č.l. 28); „*My se nedáme, protestovaly v Praze stovky lidí proti vládním opatřením.*“ (na č.l. 36); „*Občanský manifest*“ (na č.l. 39); „*Opatření ničí psychiku a svobodu, zaznělo na „proticovidovém“ shromáždění*“ (na č.l. 42); „*Videozáznam tiskové konference v Lidovém domě 30. 11. 2020*“ (na č.l. 64) – tímto důkazem žalobci chtěli poukázat na skutečnost, že se politicky shromáždili členové politické strany ČSSD, tedy že realizace politických práv v tomto případě nebyla omezována, přičemž bylo žalobci ad b) v tomto zasahujícím policistou zamezováno.
25. Ke třetí skupině patří novinové články nazvané: „*Vývoj epidemie závisí na občanech, uvedl Blatný. Vyzval k dodržování opatření*“ (na č.l. 68); „*Epidemie přibrzdila, ale vyhráno není, říká Blatný*“ (na č. l. 30); „*Poslechli lidé Babišovu výzvu a zůstali doma? Přinášíme data a grafy, jak se změnil pohyb po Česku*“ (na č.l. 49). Tyto důkazy byly navrhovány k prokázání skutečnosti, že žalobce ad b) je politicky činná osoba a petice neměla být pouhou zástěrkou pro porušování opatření.
26. Důkazy novinovými články, které měly prokázat politickou činnost žalobce ab b) soud zamítl pro nadbytečnost, a to z důvodu, že mezi stranami nebylo sporné, že žalobce je politicky činnou osobou, a ani soud nemá důvod o této skutečnosti pochybovat. Soud neprovedl ani důkaz videozáznamem z tiskové konference ČSSD rovněž pro nadbytečnost, jednak se nijak netýká soudem přezkoumávaného zásahu dne 1. 12. 2020 a jednak je třeba odlišit tiskovou konferenci zavedené politické strany, jejímž účelem je informovat média a veřejnost (nikoliv politická agitace), jíž se účastní pouze představitelé této strany, a scházení okruhu osob za účelem formování politického subjektu či „rokování“ o politickém programu, kterého lze v dnešní době stejně efektivním způsobem dosáhnout i například prostřednictvím videokonference.
27. Důkazy novinovými články ohledně výzev exekutivy k dodržování opatření soud též zamítl pro nadbytečnost, neboť se týkaly tvrzeného zásahu vlády spočívajícím ve vydání a vynucování zákazu přítomnosti veřejnosti v provozovnách stravovací služeb, o němž Městský soud v Praze již rozhodl usnesením ze dne 16. 12. 2020, č. j. 3 A 132/2020-85. Soud zamítl provést i důkaz vytištěnými fotografiemi kavárny COSTA COFFE a

provozovny jídel S & P z neurčitěho data a blíže neurčitěho místa, kterými mělo být prokázáno provozování uvnitř prostor těchto subjektův těchto kaváren v těchto kavárnách, opět pro nadbytečnost, neboť jsou ve věci irelevantní a nemohou prokázat tvrzený nezákonný zásah ke dni 1. 12. 2020.

28. V závěrečném návrhu žalobce ad b) uvedl, že na rozdíl od aktivit, které se svojí rádobou politickou činností snažily zastřít porušování nařízení, politické působení žalobce bylo myšleno vážně, kdy v zadním prostoru provozovny probíhala jednání, kde bylo potřeba se ustanovit jako politická strana či spolek, přičemž je možné přitom konzumovat jídlo a nápoje, neboť nelze celý den vydržet bez jídla, občas se ale dozadu nevešli a část lidí musela být vpředu. Dále uvedl, že petiční stánek a další činnost nelze na popud policie přemísťovat či provozovat přes výdejové okénko. Došlo zde ke sloučení činnosti žalobce ad a), jako politicky činné osoby, a žalobkyně ad a) jako provozovatele prodeje bez poskytování (zřejmě stravovacích) služeb. Rovněž vyhrožování zajištěním nebylo na místě.
29. Zástupce žalobců v závěrečném návrhu připustil, že zasahující policista to možná myslel dobře, ale vystupoval v roli státního orgánu a ten může postupovat pouze v zákonných mezích, což policisté nepostupovali. Dále sdělil, že při zásahu výroky ze strany žalobce ad b) nebyly myšleny tak, že by v provozovně zákazníci nechával konzumovat potraviny, pouze sít se policistou vysvětlovali, a žalobci měli činnost oddělenou. Ani stav, kdy výkon politické činnosti bude probíhat vzadu a obsluhování zákazníků formou „nakoupí a odejdou“ vpředu nebyl ze strany policistů akceptován.
30. Zástupce žalovaného v závěrečném návrhu uvedl, že návrh žalobců je v rozporu s tím, co je zaznamenáno na videích, spíše se žalobci snaží účelově zaměnit osoby přítomné v provozovně za sympatizanty spolku, přitom je zřejmé, že to jsou běžní zákazníci. Komunikace pana Y. s policií v úvodu je přesně o tom, že tedy do budoucna už tam zákazníci takhle fungovat nebudou. Policisté se snažili vysvětlit meze i politických práv, tzn. ano, nejsou redukována politická práva tím, že by někdo zakazoval petici, že by někdo zakazoval činnost politického subjektu, ale tato byla krizovými opatřeními významně omezena. Krizová opatření k 1. prosinci byla platná, tzn., že policie postupovala v souladu s presumpcí správnosti veřejnoprávního aktu, kterým krizové opatření bylo, a tudíž postupovala v mezích zákona.
31. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
32. Podle ust. § 5 písm. e) krizového zákona *Za nouzového stavu nebo za stavu ohrožení státu lze na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu omezit právo provozovat podnikatelskou činnost, která by ohrožovala prováděná krizová opatření nebo narušovala, popřípadě znemožňovala jejich provádění.*
33. Podle ust. § 6 odst. 1 písm. b) krizového zákona *Vláda je oprávněna v době trvání nouzového stavu na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu nařídit zákaz vstupu, pobytu a pohybu osob na vymezených místech nebo území.*
34. Podle ust. § 31 odst. 3 písm. c) krizového zákona *Fyzická osoba je v době krizového stavu povinna strpět omezení vyplývající z krizových opatření stanovených v době krizového stavu.*
35. Podle ust. § 34 odst. 1 písm. a) krizového zákona *Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v době krizového stavu nesplní některou z povinností podle § 31 odst. 3 písm. a), b) nebo c).*
36. Podle ust. čl. I. odst. 2 usnesení Vlády *Vláda zakazuje přítomnost veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb (např. restaurace, hospody a bary), s výjimkou:*

- a) v provozovnách, které neslouží pro veřejnost (např. zaměstnanecké stravování, stravování poskytovatelů zdravotních služeb a sociálních služeb, ve vězeňských zařízeních),
- b) v případě školního stravování zaměstnanců přítomných na pracovišti a dětí, žáků a studentů účastnících se prezenčního vzdělávání,
- c) v provozovnách v ubytovacích zařízeních za podmínky, že poskytují stravování pouze ubytovaným osobám, a to pouze v čase mezi 05:00 hod. a 22:59 hod.,

tento zákaz se nevztahuje na prodej mimo provozovnu stravovacích služeb (např. provozovny rychlého občerstvení s výdejovým okénkem nebo prodej jídla s sebou) s tím, že prodej zákazníkům v místě provozovny (např. výdejové okénko) je zakázán v čase mezi 23:00 hod. a 04:59 hod.

- 37. Podle ust. § 4 odst. 1 petičního zákona Občan nebo petiční výbor může každým způsobem, který neodporuje zákonu, vyzývat občany, aby petici svým podpisem podpořili. K podpisu pod petici občan uvede své jméno, příjmení a bydliště. Musí být umožněno, aby se s obsahem petice před podpisem řádně seznámil. K podpisu nesmí být žádným způsobem nucen.
- 38. Podle ust. § 4 odst. 3 petičního zákona K účelu uvedenému v odstavci 1 mohou být petice a podpisové archy vystaveny též na místech přístupných veřejnosti. K tomu není třeba povolení státního orgánu, nesmí však dojít k omezení provozu motorových a jiných vozidel a k rušení veřejného pořádku.
- 39. Podle ust. čl. 17 Úmluvy Nic v této Úmluvě nemůže být vykládáno tak, jako by dávalo státu, skupině nebo jednotlivci jakékoli právo vyvíjet činnost nebo dopouštět se činů zaměřených na zničení kteréhokoli ze zde přiznaných práv a svobod nebo na omezování těchto práv a svobod ve větším rozsahu, než to Úmluva stanoví.
- 40. Podle ust. § 13 zákona o Policii Policista je povinen před provedením úkonu poučit osobu dotčenou úkonem o právních důvodech provedení úkonu, a jde-li o úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby, také o jejich právech a povinnostech. Pokud poučení brání povaha a okolnosti úkonu, poučí nebo zajistí toto poučení ihned, jakmile to okolnosti dovolí.
- 41. Podle ust. § 63 odst. 2 písm. a) a l) zákona o Policii Policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku; při plnění jiného úkolu, je-li to nezbytné k ochraně bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku nebo pro předcházení trestné činnosti.
- 42. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
- 43. Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
- 44. V posuzovaném případě vyšel soud ze závěru uvedeného již v jeho usnesení ze dne 16. 12. 2020, č. j. 3 A 132/2020-85, a sice že jednotlivá výše označená krizová opatření přijatá usneseními vlády nejsou opatřeními obecné povahy, nýbrž mají povahu právního předpisu. Totéž vyplývá i z usnesení pléna Ústavního soudu ze dne 2. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/21.
- 45. Z důvodu, aby soud mohl přiznat žalobcům ochranu před nezákonným zásahem, musí být kumulativně splněny všechny podmínky uvedené v § 82 s. ř. s. Jak již opakovaně judikoval

Nejvyšší správní soud: „Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), [...] není-li splněna byť jen jediná z kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s. ř. s., je nutno takovou ochranu odeprýt a žalobu, která se jí domáhá, zamítnout.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, sp. zn. 2 Aps 1/2005).

46. Soud se nejprve zabýval zásahem, jehož se dovolává žalobce ad a), který má spočívat v tom, že dne 1. 12. 2020 došlo v důsledku krizových opatření k zásahu v jeho provozovně, neboť byla ze strany policistů omezována možnost podnikání a bylo mu zakazováno podnikat prostřednictvím své provozovny.
47. Soud na základě videozáznamů provedených k důkazu má za prokázáno, že dne 1. 12. 2020 bylo zasahujícími policisty omezováno právo žalobce ad a) podnikat prostřednictvím své provozovny. Soud proto vyslovil dílčí závěr, že žalobce ad a) byl přímo zkrácen na svých právech (splněny podmínky 1 a 2) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (splněna podmínka 4) a tento zásah byl zaměřen přímo proti žalobci ad a) (splněna podmínka 5). Dále se soud zabýval posouzením, zda je splněna i poslední kumulativní podmínka, tedy zda byl posuzovaný zásah nezákonný.
48. Ze shora citované právní úpravy vyplývá, že vláda je oprávněna v době trvání nouzového stavu na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu nařídit zákaz vstupu, pobytu a pohybu osob na vymezených místech nebo území (§ 6 odst. 1 písm. b) krizového zákona). Předpokladem pro vydání krizového opatření je existence nouzového stavu. Podle čl. 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, *nouzový stav se může vyhlásit nejdéle na dobu 30 dnů. Uvedená doba se může prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny.*
49. Lze konstatovat, že nouzový stav byl vyhlášen usnesením vlády ze dne 30. září 2020 č. 957, o vyhlášení nouzového stavu pro území České republiky, z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru /označovaný jako SARS CoV-2/ na území České republiky od 00:00 hodin dne 5. října 2020 na dobu 30 dnů, které bylo vyhlášeno pod č. 391/2020 Sb. Tento nouzový stav byl prodloužen usnesením vlády ze dne 30. října 2020 č. 1108, vyhlášeného pod č. 439/2020 Sb., do 20. listopadu 2020, a to na základě souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky uděleného jejím usnesením ze dne 19. listopadu 2020 č. 1353 a následně pak prodloužen usnesením vlády České republiky ze dne 20. 11. 2020 č. 1195, publikovaného pod č. 471/2020 Sb.
50. Z uvedeného vyplývá, že nouzový stav vyhlášený usnesením vlády č. 1195 (publikováno pod č. 471/2021 Sb.) časově bezprostředně navázal na nouzový stav vyhlášený usnesením vlády ze dne 30. 9. 2020 č. 957, publikovaným pod č. 391/2020 Sb., a prodloužený usnesením vlády ze dne 30. října 2020 č. 1108, vyhlášeného pod č. 439/2020 Sb., do 20. listopadu 2020.
51. V rozhodné době, tedy v době tvrzeného nezákonného zásahu dne 1. 12. 2020, bylo platné a účinné krizové opatření vyhlášené pod č. 477/2020 Sb.
52. Prodloužení nouzového stavu vyhlášeného usnesením vlády č. 1195 bylo schváleno Poslaneckou sněmovnou a nouzový stav tak byl v době vydání krizového opatření vlády č.

477/2020 Sb. prodloužen v souladu s čl. 6 odst. 2 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky.

53. Podle usnesení č. 477/2020 Sb. *vláda v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhláší pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2) na území České republiky nouzový stav na dobu od 00:00 hodin dne 5. října 2020 na dobu 30 dnů.*
54. Lze shrnout, že vláda v řádně vyhlášeném a kontinuálně prodlouženém nouzovém stavu vydala usnesení, kterým ve smyslu ust. § 6 odst. 1 písm. b) krizového zákona zakázala v čl. I odst. 2 přítomnost veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb (např. restaurace, hospody a bary). Tento zákaz vyhlásila vláda v souladu s krizovým zákonem v návaznosti na nouzový stav vyhlášený v souladu s ústavním zákonem o bezpečnosti České republiky. Z téhož ustanovení vyplývají některé výjimky (zaměstnanecké stravování, školní stravování, stravování v provozovnách v ubytovacích zařízeních) a též je v něm naznačen způsob, jak mimo tyto výjimky lze poskytovat stravovací služby: *tento zákaz se nevztahuje na prodej mimo provozovnu stravovacích služeb (např. provozovny rychlého občerstvení s výdejovým okénkem nebo prodej jídla s sebou).* Provozovna žalobce ad a) nespadá do žádné z výjimek vyjmenovaných v písmenech a) – c) a měla tedy povinnost přizpůsobit provoz stravovacího zařízení opatření vlády, tj. omezit jej pouze na vydávání jídla a potravin s sebou prodejem mimo provozovnu.
55. Soud si je vědom, že žalobce ad b) jako jednatel žalobce ad a) ve videozáznamu prohlašuje, že jeho provozovna slouží i jako prodejna potravin (např. vážených čajů či kávy), a tedy že nelze vynucovat zákaz přítomnosti veřejnosti v jeho provozovně. Lze důvodně předpokládat, že žalobce ad a) směřuje svůj poukaz k ust. čl. I odst. 1 písm. a) krizového opatření, dle něhož je zakázán maloobchodní prodej s výjimkou provozovny prodejny potravin. S ohledem na prokázaný skutkový stav, z něhož vyplývají konkrétní okolnosti posuzovaného zásahu, však nelze této námitce přisvědčit.
56. Z videozáznamu, který žalobce ad a) zveřejnil na facebookových stránkách své provozovny a je na něm zachycena činnost policistů předcházející dialogu zasahujícího policisty s žalobcem ad b), lze zřetelně seznat, že v době, kdy se do provozovny dostavili policisté, minimálně dvě osoby v provozovně u stolu sedí, z nichž jedna konzumuje potraviny a nápoje. Přestože zástupce žalobců při jednání namítal, že tento videozáznam mohl být pořízen z jiného dne, než videozáznam předložený žalobci, soud nemá pochybnost, že se jedná právě o záznam předcházející záznamu předloženému žalobci z téhož dne a téhož policejního zásahu. Tento závěr se opírá zejména o přítomnost osob na záznamech, ať už se jedná o totožné zasahující policisty či stejný personál kavárny, zejména je pak časová souvislost dána tím, že v závěru prvního záznamu se v provozovně nachází zákazník, který vešel dovnitř a jehož totožnost byla ověřována, a na počátku záznamu zaslaného žalobci je tatáž osoba stále přítomna v provozovně. Argument zástupce žalobců, který při ústním jednání řekl, že tito zasahující policisté byli v provozovně vícekrát, tak nemůže zpochybnit časovou souvislost obou záznamů. Ačkoliv žalobce ad b) namítal, že se jedná o prodejnu potravin, specifika provozu zachyceného na videozáznamu zjevně vykazují znaky provozovny stravovacích služeb (kavárna), což koresponduje i textem listin předložených žalobci, v nichž žalobce ad a) sám sebe označuje za kavárníka (nikoli obchodníka). Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že žalobce ad a) se na svých facebookových stránkách prezentuje jako kavárna a čajovna, a i z videozáznamu je patrné, že zasahující policista odkazuje na polepy na budově, z nichž je jednoznačné, že se jedná o

kavárnu. Žalobce ad b) na videozáznamu pouze sdělil, že funguje v jiném režimu a polepy nemůže strhnout. Z těchto okolností však vyplývá, že se jedná primárně o provozovnu stravovacího zařízení - kavárnu (byť má žalobce ad a) živnostenské oprávnění mimo hostinské činnosti též na jiné druhy činností, např. velkoobchod a maloobchod). Z novinových článků předložených žalobci (deník Metro), které dokreslují postoj, a vztah žalobců k dodržování opatření vyplývá, že někteří lidé chodící do provozovny žalobce ad a) konzumují objednávky i uvnitř. I server novinky.cz psal o provozovně žalobce jako o „rebelující kavárně“, kde mají „stále plno“.

57. Stran skutkového stavu tak soud uzavírá, že bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce ad a) svou provozovnu fakticky užíval jako provozovnu stravovacích služeb, na níž se vztahoval v době provedení zásahu zákaz přítomnosti osob. Je třeba připustit, že tímto zákazem je de facto omezováno právo svobodně podnikat, které je zakotveno v článku 26 Listiny, avšak i toto právo může podléhat určitým omezením. Nelze opomenout, že žalobci ad a) nebylo zamezeno podnikat zcela, pouze došlo k jeho omezení, respektive stanovení podmínek, za kterých lze danou činnost provozovat, přičemž se jedná o omezení nepřímé. Zasahující policista žalobce ad a) vyzval mimo jiné i k tomu, aby si nekazil živnost a věnoval se zákazníkům venku. Krizové opatření nestanoví zákaz či omezení provozovat stravovací zařízení přímo, pouze omezuje přítomnost osob ve vnitřních prostorách těchto provozoven, a právě toto omezení vychází ze zákonné úpravy, konkrétně z již citovaného § 6 odst. 1 písm. b) krizového zákona. Je-li tedy zakázáno fyzickým osobám setrávat ve vnitřním prostoru provozovny, má její provozovatel korespondující povinnost zajistit, aby v jeho provozovně nedocházelo k porušování tohoto zákazu. To lze zajistit například již výše zmíněným uzavřením provozovny a otevřením výdejového okénka, z něž bude umožněn prodej potravin a zboží.
58. S ohledem na skutečnost, že žalobce ad a) se dovolává ochrany soudu z důvodu nezákonného zásahu, je stěžejní posoudit, zda zasahující policisté nejednali dne 1. 12. 2020 protiprávně, tedy v den, kdy byl žalobce ad a) nucen uzavřít provozovnu a vykázat z ní veřejnost, neboť jen o tomto zásahu může soud v této věci rozhodnout v souladu s navrženým žalobním petitem vztahujícím se k žalobci ad a).
59. Jak již bylo uvedeno výše, z videozáznamů soud zjistil, že v posuzovaný den se v provozovně žalobce nacházely osoby, které v ní seděly a konzumovaly nápoje a potraviny (káva a zákusky). V době zásahu policistů tak provozovna fungovala jako stravovací zařízení, na které se nevztahuje výjimka v krizovém opatření, a tedy zde byla vykonávána činnost v rozporu s vládním usnesením č. 477/2020 Sb. Zásah Policie ČR tak nebyl nezákonný, neboť byl vynucován zákaz vycházející z krizového opatření vlády, které bylo řádně vyhlášeno v souladu s krizovým zákonem.
60. Žalobce v doplnění žaloby rovněž namítal, že žalobce ad a) nemohl být nucen k uzavření provozovny, neboť podle ust. § 29 odst. 8 krizového zákona jsou právnické osoby povinny zdržet se činností zakázaných krizovým opatřením vydaným na základě § 6 odst. 3. Mezi těmito povinnostmi však není možnost rozhodnout o uzavření provozovny či omezení jejího provozu „na okno“. Ani tato námitka není důvodná. Z videozáznamu je patrné, že zasahující policista sděluje žalobci ad b), aby přizpůsobil svůj provoz. Policista též výslovně uvádí, že žalobce má venku zákazníky a ať si je obslouží, ale způsobem, který bude v souladu s nařízením. Žalobce tak nebyl nucen k uzavření provozovny a ze zásahu nevyplývá, že by mu to policisty bylo přikázáno. Nadto, jak již soud uvedl výše, krizovým opatřením není přikazováno podnikajícím osobám uzavřít pobočky stravovacích služeb,

ale je zakazována přítomnost fyzických osob uvnitř těchto provozoven, přičemž zákaz přítomnosti veřejnosti v těchto provozovnách se nevztahuje na prodej mimo provozovnu. Tomuto zakazu koresponduje nařízené omezení podnikatelské činnosti. Žalobci ad a) nebylo přikázáno uzavřít provozovnu ve smyslu ukončit její provoz, byl však vyzýván, resp. nucen tento provoz přizpůsobit a podle potřeby případně uzavřít provozovnu ve smyslu zamezení vstupu veřejnosti do vnitřních prostor. Uvedený zákaz nebyl krizovým opatřením vyhlášen k provedení ust. § 6 odst. 3 krizového zákona, jak se domnívá žalobce ad a), ale ust. § 5 písm. e) tohoto zákona (jak je uvedeno v usnesení č. 477/2020 Sb., dle něž lze za nouzového stavu na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu omezit právo provozovat podnikatelskou činnost, která by ohrožovala prováděná krizová opatření nebo narušovala, popřípadě znemožňovala jejich provádění. Takto formulované omezení provozoven stravovacích služeb v čl. I odst. 2 krizového opatření je tak v souladu s krizovým zákonem.

61. K námitce žalobce ad a), že je ve své provozovně oprávněn prodávat zboží zákazníkům s sebou, přičemž tito zákazníci mají mít umožněn vstup do prodejny a zasahující policista tak neměl právo zákazníky vykazovat z vnitřních prostor žalobkyně ad a), soud uvádí, že se lze ztotožnit s tím, že pokud má žalobkyně ad a) v živnostenském oprávnění jako předmět činnosti uveden mimo hostinské činnosti též výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona s mimo jiné druhem činnosti zprostředkování obchodu a služeb; velkoobchod a maloobchod, má žalobkyně možnost prodávat potraviny přímo v provozovně, podobně jako v ostatních obchodech s potravinami. Důležitým pro posouzení zákonnosti zásahu v daném případě je však skutečný faktický stav v době zásahu. Soud znovu připomíná, že z videozáznamů (i z novinových článků) jednoznačně vyplývá, že přímo v provozovně žalobce ad a) konzumovali zákazníci potraviny a nápoje, jakož i nakupovali zboží (sypaný čaj či kávu s sebou). V době zásahu tak žalobce ad a) fungoval ve smíšeném režimu prodejna/provozovna (stravovacích služeb). Žalobce ad a) tak provozoval svoji podnikatelskou činnost v rozporu s krizovým opatřením. Soud hodnotí zásah vysvětlujícího policisty jako korektní, klidný, snažící se vysvětlit žalobci nutnost dodržení zákonů i vládních opatření. Z dialogu zasahujícího policisty s žalobcem ad b) jako jednatelem žalobkyně ad a) vyplývala snaha zamezit konzumaci potravin v provozovně. Toto policista výslovně uvedl v počátku videozáznamu předloženém žalobci. (Žalobce ad b) v záznamu uvedl, že čaj a kávu prodávají s sebou, načež mu zasahující policista odpověděl: „*Maximálně s sebou, ano, ale nesmí (zákazníci – pozn. soudu) tady sedět a konzumovat potraviny.*“) I další zasahující policista žalobci ad b) předesl, jak může provozovat svoji podnikatelskou činnost v souladu s vládním opatřením: „*Budete mít výdejní okýnko, přijde zákazník, zeptá se: můžu si od vás koupit čaj, který máte volně prodejně? Ano, můžete. Vstoupí do prodejny, vybere si pytlík s čajem, prodáte mu ho, odchází. Chci si koupit kafe s sebou, který mi tady uděláte v kafomatu. Počkejte venku, my vám ho uděláme, přineseme.*“ Z této komunikace je zcela zřejmé, že policisté jako protiprávní výkon činnosti řešili konzumaci potravin zákazníky přímo v provozovně, byť ze záznamu může být na některých částech patrné jako by zasahující policista žalobci ad b) zakazoval veškerou přítomnost zákazníků v provozovně/prodejně, což by bylo možné přičíst i jistému zacyklení výměny názorů mezi policistou a žalobcem ad b). Podle soudu policista svými slovy vysvětlil smysl právní úpravy, avšak není na místě předpokládat, že v dané situaci použije přesnou dikci zákona.
62. Žalobci rovněž namítají, že nebyli řádně poučeni a osoby byly ztotožňovány bez zákonného důvodu. Ani s touto námitkou se soud neztotožnil, neboť z pořízeného

videozáznamu jednoznačně vyplývá, že zasahující policista žalobce ad b) opakovaně upozorňoval, že svým jednáním porušuje zákon a nařízení vlády. Zasahující policista jej rovněž upozornil, že neposlechne-li výzvy vykázat zákazníky z provozovny, může být předán do správního řízení a může mu být uložena pokuta. Žalobce byl též upozorněn, že může být i předveden na místní oddělení k podání vysvětlení. Závěrem byl žalobce (již po několikáté) jménem zákona vyzván, aby přizpůsobil prodej krizovému opatření. Tímto způsobem byla dodržena povinnost poučit osobu dotčenou úkonem stanovená v ust. § 13 zákona o Policii. K namítanému zjišťování totožnosti, soud uvádí, že právním důvodem bylo podezření, že se osoby tam přítomné nachází v místě spáchání přestupku (ust. § 63 odst. 2 písm. a). Z prvního videozáznamu je zcela zřetelné, že jeden z policistů zjišťující totožnost dotčených osob jim tento důvod sděloval. Ani z těchto důvodů tak nelze usuzovat na nezákonnost zásahu.

63. Protože nebyla splněna podmínka nezákonnosti, jako jedna z kumulativních podmínek pro přiznání ochrany před nezákonným zásahem, soud dospěl k závěru, že zásah spočívající v omezení podnikání žalobce ad a), když byla zjišťována totožnost přítomných fyzických osob a zákazníci žalobce ad a) byli ze strany zasahujících policistů vykazováni z provozovny, nebyl nezákonný.
64. Žalobce ad b) namítá, že byla předmětným zásahem omezována jeho politická práva. Z videozáznamů vyplývá, že žalobce ad b) si v provozovně Daruma Coffee & Tea zřídil petiční místo/agitační středisko, kde vystavil za účelem možnosti podpisu petiční podpisový arch. Zásahem policistů došlo k omezení petičního práva, neboť žalobci ad b) bylo zakazováno mít petici ve vnitřním prostoru provozovny. I v případě tohoto zásahu je nutné posoudit, zda jsou splněny všechny podmínky pro přiznání ochrany před nezákonným zásahem dle ust. § 82 s. ř. s. Podobně jako v předchozím bodu lze uzavřít, že jsou naplněny podmínky 1, 2, 4 a 5, bylo třeba posoudit rovněž, zda je naplněna i podmínka nezákonnosti tvrzeného zásahu.
65. Soud shledává vhodným před posouzením konkrétního zásahu v obecné rovině uvést, že výkon petičního práva podléhá určitým omezením, která vyplývají přímo z petičního zákona: výkonem petičního práva nesmí dojít k rušení veřejného pořádku. Zde je nutné vyložit pojem veřejný pořádek ve vztahu k právu petičnímu. Touto otázkou se již v minulosti zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 13. 8. 2015, č. j. 4 As 147/2015-46 mimo jiné uvedl: *„Nejvyšší správní soud z citovaného ustanovení dovoduje, že k výkonu petičního práva v podobě zřízení petičního stánku sice není potřeba povolení státního orgánu, nicméně výkon tohoto práva je limitován dvěma podmínkami: – jednak nesmí dojít k omezení provozu motorových a jiných vozidel a rovněž nesmí dojít k rušení veřejného pořádku. Z tohoto dílčího závěru tedy vyplývá, že výkon petičního práva není bezbřehý, jak ostatně správně vysvětlil krajský soud. Citované ustanovení ani Nejvyšší správní soud nepovažuje za rozporné s ústavním pořádkem, neboť podle čl. 4 odst. 2 Listiny základních práv a svobod meze těchto základních práv a svobod mohou být upraveny zákonem, přičemž taková omezení nesmí být zneužívána k jiným účelům, než pro která byla stanovena v čl. 4 odst. 4 této Listiny. [...] Druhou negativní podmínkou výkonu petičního práva dle ustanovení § 4 odst. 3 petičního zákona je zákaz takového jednání, kterým by docházelo k „rušení veřejného pořádku“. Veřejným pořádkem se přitom myslí souhrn společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na místech veřejných a veřejnosti přístupných; jsou upraveny právními i neprávními normativními systémy a jejich zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti. Pod podmínku „rušení veřejného pořádku“ tedy podle*

Nejvyššího správního soudu spadá celá škála situací, kdy by výkon petičního práva byl na úkor druhých osob, pokud by předmětné jednání zejména dosáhlo takové intenzity, které již narušuje hranice obsažené ve veřejnoprávních předpisech upravujících dovolené jednání. Zjednodušeně řečeno Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že výkon petičního práva podle § 4 odst. 3 petičního zákona nemůže představovat imunitu z oblasti veřejnoprávních deliktů a veřejnoprávních sankcí. Pokud by totiž Nejvyšší správní soud dovodil opak, znamenalo by to souhlas se zjevným porušením veřejného pořádku, tedy základních společenských vztahů nutných pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti. Zajištění tohoto klidného a bezporuchového chodu společnosti zákonodárce totiž zajistil rovněž prostřednictvím vymezení skutkových podstat protiprávního jednání. Jinými slovy výkon petičního práva nesmí vést k páchání protiprávního jednání, které vykazuje znaky deliktu, ať už trestného činu nebo správního deliktu v nejobecnějším slova smyslu.“

66. Dle důvodové zprávy „*Místem přístupným veřejnosti*“ se rozumí nejen veřejné ulice, náměstí, parky apod., ale jiná místa veřejností třeba i jen omezeně přístupná (divadlo, kostel, sportovní stadion apod.); ve druhém případě ovšem podpisy nesmí být shromažďovány proti vůli toho, kdo taková místa spravuje.“ Takovým místem tedy může být i provozovna stravovacích služeb, v níž je možné petici umístit. Zákonná podmínka však stanoví, že takovým umístěním nesmí být rušen veřejný pořádek. Ze shora citovaného rozsudku vyplývá, že rušením veřejného pořádku je i narušování hranic obsažených ve veřejnoprávních předpisech upravujících dovolené jednání. Zajištění bezporuchového chodu společnosti, a tedy i veřejného pořádku zajistil již zákonodárce prostřednictvím vymezení skutkových podstat protiprávního jednání. Tyto jsou vymezeny v ust. § 31 odst. 3 písm. c) a § 34 odst. 1 písm. a) krizového zákona, podle nichž se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší povinnost strpět omezení vyplývající z krizových opatření. Umístěním petice do vnitřního prostoru provozovny stravovacích služeb by tak docházelo k obcházení omezení přítomnosti fyzických osob v těchto vnitřních prostorách, a tedy k potenciálnímu přestupkovému jednání. Soud neopomíná, že Listina základních práv a svobod zaručuje svobodnou soutěž politických sil a též právo petiční. Podle čl. 4 odst. 2 Listiny však lze meze těchto práv upravit zákonem, kterým je zde zákon petiční. Ve spojení s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, na který navázaly i další rozsudky (např. 5 As 95/2016-76 ze dne 28. 4. 2017), tak lze v jednání žalobce ad b) spatřovat potenciální přestupkové jednání a s tím spojené rušení veřejného pořádku.
67. V této souvislosti lze poukázat na závěrečnou řeč prohlášení zástupce žalobce ad b), že ti, co přijeli zdaleka za účelem podpisu petice, někdy dostali kávu, že k tomu docházelo. Takový výkon petičního práva je však v rozporu se zákonem, neboť výkonem petičního práva nelze porušovat další zákony (konkrétně krizový zákon, který ukládá povinnost strpět omezení uložená krizovými opatřeními), jakož i na jejich základě vydaná usnesení vlády (zde usnesení vlády č. 477/2020 Sb., která zakazují přítomnost fyzických osob v provozovnách stravovacích služeb).
68. Nutno opět poznamenat, že žalobci nebyl zamezován výkon jeho petičního práva, pouze do určité míry byl omezován (navzdory tvrzení policistů, že se o omezení nejedná), a to tak, že je zakázáno (byť nepřímě) se za účelem podpisu petice scházet ve vnitřních prostorách provozovny, na kterou se v době zásahu vztahovalo omezení přítomnosti zákazníků tak jak bylo podáno výše.
69. Existuje více možností a způsobů, jak mohou zájemci danou petici podepsat. Je možné ji vystavit před provozovnou, kde si ji může každý kolemjdoucí přečíst a v případě zájmu

podepsat, jakož i vyvěsit její znění na facebookových stránkách, které žalobci používají ke komunikaci s potenciálními sympatizanty a zákazníky, a zřídit podpisová místa či stánky mimo vnitřní prostory provozovny či v již výše zmíněném „výdejovém“ okénku. V době rozličných informačních technologií již není výjimkou ani sběr podpisů prostřednictvím online petice. Soud se ztotožňuje se žalobci i zástupcem žalovaného, že výkon petičního práva nelze bez dalšího omezit takovým způsobem, že bude zakazováno jej realizovat na konkrétních místech (například v provozovně žalobkyně). Na druhou stranu, je-li tímto výkonem porušován jiný právní předpis, nemůže takový výkon požívat právní ochrany. Ze záznamů (jak již soud opakovaně uvedl) vyplývá, že v provozovně žalobce ad a) byly konzumovány potraviny. Ať už do provozovny tito lidé přišli za jakýmkoliv účelem (nákup potravin, využití stravovacích služeb či podpis petice), nebyli žalobci oprávněni tyto zákazníky, potažmo sympatizanty hostit přímo ve vnitřních prostorách restaurace. Námitka žalobce ad b) v jím předloženém videozáznamu, že může jít klidně naproti k Pirátům a řešit s nimi uvnitř politickou situaci nad kávou, je jednak spekulativní a jednak bezpředmětná, neboť tato hypotetická situace nebyla předmětem zde řešeného zásahu policistů.

70. Městský soud v Praze tak uzavírá, že žalobce ad b) výkonem petičního práva ve vnitřních prostorech provozovny narušoval veřejný pořádek, když za účelem jeho výkonu vpouštěl veřejnost do vnitřních prostor, na které se v dané době vztahoval zákaz přítomnosti osob. Nadto z provedených důkazů vyplývá, že zřízení petičního místa v provozovně žalobce ad a) sloužilo současně i k jinému účelu, resp. obcházení nařízení vlády a krizového zákona. Takové zneužití práva však nepožívá právní ochrany, jak stanoví čl. 17 Úmluvy. Zásah policistů spočívající v omezování politických práv žalobce ad b) včetně realizace práva petičního tak nebyl nezákonný. Jelikož nebyly splněny všechny kumulativní podmínky pro přiznání ochrany před nezákonným zásahem, je i tento žalobní bod nedůvodný.
71. Soud konstatuje, že u obou zásahů nejsou splněny všechny z pěti kumulativních podmínek pro přiznání ochrany podle ust. § 82 a násl. s. ř. s., konkrétně se jedná o podmínku nezákonnosti tvrzeného zásahu. Jak již soud uvedl výše, není-li splněna byť jedna z kumulativně stanovených podmínek v ust. § 82 s. ř. s. soud žalobu zamítne. Z toho důvodu soud na základě shora uvedeného žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
72. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. dubna 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu